

[Merete Bjørn Haussen.]

krete støtteområder, som filmfondens virksomhed skal omfatte, vil jeg først udtrykke min glæde over, at ministeren i lovforslagets bemærkninger har øjnene åbne for, at der er påtrængende koordinationsbehov, først og fremmest mellem film- og tv-uddannelserne. Jeg tror, vi må dybere ind i det spørgsmål i udvalget, navnlig forholdet mellem film og tv, og jeg så gerne, at man også her havde et nordisk perspektiv for øje. Er der dog ikke her et oplagt nordisk samarbejdsområde?

I det hele taget føler jeg, at vi i højere grad, end lovforslaget giver udtryk for, må rette opmærksomheden mod de arbejdsopgaver, erhvervs- og indtjeningsmuligheder, som fjernsynet åbner også for filmbranchen. Jeg er som flere gange understreget indstillet på nødvendigheden af, at vi som led i vor kulturpolitik yder støtte til, at en selvstændig, kvalitetspræget dansk filmproduktion kan eksistere, men jeg tror, at langt den bedste støtte består i at give denne produktion arbejdsopgaver. Det er min opfattelse, at vi her i landet har et for ringe udbygget samarbejde mellem tv og filmbranchen, og at vi må sætte ind på ikke bare at afbøde de negative virkninger af tvs eksplorative udvikling, men også gøre det muligt for filmbranchen at udnytte de positive sider. Jeg vil håbe, at det udvalgsarbejde, der nu forestår, vil kunne bidrage hertil.

Else-Merete Ross: Ministeren siger i slutningen af sin fremsættelse, at han er indstillet på en åben og fordomsfri drøftelse af forslagens bestemmelser. Det er jeg glad for. Selv om vi i det radikale venstre ikke i øjeblikket har særlige indvendinger, synes jeg personlig, at hele loven og dens konsekvenser er ganske vanskelige at overskue, så vi vil være lydhøre og villige til at drøfte eventuelle ændringsforslag.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til enkelte dele af lovforslaget.

Ministerens har ikke fulgt udvalgsflertallet, der gik ind for bevaring af biografbevillingssystemet. I bemærkningerne er der indgående argumenteret for bevillingssystemets afskaffelse til fordel for fri biografnæring uden begrænsning i kredsen, der skal kunne drive biograferne, i antallet af biografer, som den enkelte kan drive, eller i adgangen til

kapitalanbringelse i biograferne. Da vi i mit parti kan tilslutte os denne argumentation, skal jeg ikke her trætte med at gentage den.

Vi finder det meget vigtigt, at det ligesom i nugældende lov pålægges lederen af en biograf at sørge for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises, og han må ikke ved nogen aftale være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over biografens repertoire.

I forbindelse med bevillingssystemets ophævelse foreslås det at lade bevillingsafgiften bortfalde. Desuden foreslås billetafgiften nedsat fra 15 til 12½ pct. Disse foranstaltninger vil hjælpe de fleste biografer i deres økonomiske vanskeligheder, men vil samtidig betyde en væsentlig nedgang i filmfondens indtægter.

Filmfondens oprettelse ved loven af 1964 havde til formål at fremme filmkunsten i Danmark. Hensigten var at sikre dansk filmproduktion, som var inde i en krise, og samtidig stimulere interessen for produktion af kunstnerisk værdifulde danske film. Der er nogle, der siger, at det både var en erhvervsstøttelov og en kunstlov. Det forekommer mig, at det nye lovforslag har lagt betydelig mere vægt på det kunstlovsagtige. Skulle jeg tage fejl, er der i hvert fald mulighed derfor, hvis ministeren vil benytte sig af den adgang, han har både efter gældende lov og efter forslaget til at støtte andre formål end dem, som direkte er nævnt under filmfondens formål, og dér lægge vægt på støtte til filmkunstforståelse og eksperimenterende filmkunst. Der var i 1969-70 afsat ca. 1½ mill. kr. til andre formål, men kun knap ½ mill. kr. blev anvendt.

Filmfondens midler skal benyttes til mange formål. Her har jeg nogle spørgsmål.

Angående manuskriptstøtten siger ministeren, at den har fungeret hensigtsmæssigt. Den er blevet bevilget på grundlag af en indsendt synopsis og udbetalt med halvdelen ved påbegyndelsen og med resten ved drejebogens aflevering. I filmfondens beretning fra 1969-70 oplyses, at der siden 1965 er imødekommet 78 ansøgninger. 51 manuskripter er blevet færdige, heraf er 14 filmatiseret. Af de resterende 37 er 8 definitivt opgivet, mens det med hensyn til de øvrige 29 endnu er uvist, om de vil blive anvendt. Ministeren skriver, at det både i Danmark og andre lande er et problem at fremskaffe